

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים ביציאת
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צנא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אב"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

בצהשי"ת

חשב האפר

פרשת נשא שנת תשפ"א גליון ל"א

פרשת נשא

הכפרת אשר על ארון העדות כי ארון העדות כמו שהוא נכתב בתור' עולה מספר תש"ל ור"ל שיהיו דבריו כמו התש"ל תמידיו ויהיו מכפרים על עונותיו ועונות העם וכאמור במדרש (משלי י) בשעה שהחכם יושב ודורש וכל ישראל שומעים הקב"ה מוחל עונותיהם [גם ירמוז כי תש"ל הוא מספר י"פ חכמה כמו שמביא בספר מ[גלה] ע[מוקות] ע"כ מקום שמשם נשפע החכמה לאותו החכם המורה דרכי ד' אותו השער נקרא ארון העדת שמספר י"פ חכמה כי שם הוא בחי' הכולל ומשם נשפ' להעשר ספירות והבן. וזה מעל הכפרת אשר על ארון העדת משם ימשוך בחי' חכמתו וגם מבין שני הכרבים כי שני פעמים כר"ב הוא מספר ד' אלפין שבשם אהי' בד' מילואים משם ג"כ השפעת חכמה כאמור (איוב לג, לט) ואאלפך חכמה:

והנה הדבורים והמוסר נכללים בששה עמודים הנ"ל כי לתוכחות מוסר צריכים להשתמש באלו הששה איברים העינים לראות פני החכם ע"ד (ישעיהו ל, ט) והיו עיניך ראות את מוריק והאזנים לשמוע והפה לדבר והלב להטות לדברי החכם ע"כ יהי' מס' ארון העדת כמספר עמודי' שש לרמוז דברים האלה והבן, וזה ירמוז כאן שוקיו עמודי' שש מיוסדים על ר"ת ע"ל ע"ן ל"ב אדני פ"ז פ"ה ז"יון כי זיון הוא מלשון האזנה ואוזן ר"ל כי אלו האיברים הם יסוד של כל התורה והכל תלוי באותן ששה האיברי' והנה ר"ת פלא פ"ה ל"ב א'וזן גם הא' מתחלף בעיון ויהי' נכלל ר"ת עין ע"כ אמר כאן איש או אשה כי יפליא ר"ל שיפרש א"ע ויקדש אותן האיברים לנדר נדר נזיר להפריש א"ע מתענוגים וחמדות הזמנים להזיר לד' לעשות נזר ועטרה לד' ולכן האיברים נכללים בתי' פלא שבמלת יפלא ולכן מסיים במדרש זש"ה שוקיו עמודי' שש וגו' דברינו הנ"ל והבן:

במסורה ומחה אל מי המרים (ה, כג), מחה על כתף ים ננת קדמה (במדבר לד, כא), ומחה ד' את שמו (דברים כט, ט), ומחה ד' אלקים דמעה מעל כל

שמעו ותחו נפשכם ע"ש בפר' יתרו וגם הפה הוא הכולל הכל ללמו ולהתפלל ולפרסם אלקותו ית"ש בעולם כי זהו כל האדם ומבואר בפירש בתורה הקדושה (דברים ל, יד) בפ"ך ובלבך לעשותו כי עיקר הכל הפה והבל, ע"כ ששה אלה האברים נקראו שש עמודים שהתורה עומדת עליהם. וזה שוקיו עמודי' שש ושוקיו מפרש במדרש (רבה י, א) שהוא מלשון ועלי תשוקתו ור"ל שהקב"ה משתוקק לאדם שיתקן הששה עמודים וע"כ עמודי' שש גי' תש"ל לרמוז בזה שהם מכניעים תש"ל כחות הנ"ל ואמרנו עם זה לפרש בפסוק (י, פט) ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדו' וגו' כי הנה השם ברוב רחמיו וחסדיו ברא העולם בגין למזכי אליו עם אליו דהיינו העשיר יזכה במה שיתן לעני והת"ח יזכה במה שיורה דרכי התורה למי שהוא עני בדעת:

אמנם הנה החכם המורה דרכי ד' יצטרך להיות לבבו שפל ונבזה וידע בקרבו שהוא אינו רק תולעת ולא איש והדיבור שהוא מדבר ידבר עם עצמו שיקבל כל הדברים והמוסר לעצמו שהוא יעשה ככל אשר יצאו מפיו, וזהו אפשר הכוונה (אבות א, א) משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ר"ל משה קיבל תורה לעצמו וע"כ מסרה ליהושע כי לשון קבלה נופל על דבר שאדם מקבל מה ששייך לו לעצמו, והנה מבואר בספרי המדקדקי' שכל תנועה גדול' מושבת אחרי' א' וסי' לת"ק פתוחי חותם והנה בתי' אתו עם הא' שנמשך מכח ת"ג שלפניה הרי הוא כאלו נכתב אתו"א והבן: וזה ירמוז ובבא משה אל אהל מועד לדבר ר"ל כאשר יבא הת"ח לתוך הבית מדרש או בה"כ ששם נאספים לשמוע דבריו אז אחו"א ר"ת א'נכי תולעת ול' איש ר"ל ישער בעצמו שהוא שפל ונבזה וישמע את הקול מדבר אליו שישמע את הקול היוצא מפיו כאלו מדבר אליו שיקבל התוכחה והמוסר לעצמו, מעל

נשא את ראש בני גרשוו גם הם לבית אבותם למשפחותם (בב, ט) דידוע דבחי' דינים באים משם אלקים ויש בבחי' אלקים אלקים בריבוע גימ' ר' וא' רומז אלקים פשוט ובמילואו גי' ש'. וזה ראש מלשון ראש ולענה שהוא בחי' מרורות הדינים כי אלקים גי' מרות במ"ם רבתי דמנצפך. והנה כאשר תחב' שם מ"ה לבחי' ראש הנ"ל אז יהי' גי' מתוק, כי שם מ"ה הוא הוי' במילוי אלפין וע"י השילוב והיחוד נמתקים הדינים, וזה מרומז נשא את ראש בני גרשוו ר"ל כאשר תרצה לישא את בחי' המרירות מבחי' בני הגולה שהם מגורשים מהסתפח בנחלת ד' אז תצרף גם הם לבחי' ראש ואז יהי' גי' מתוק ויהיו המתק' הדינים, ומפרש אח"כ כי עיקר המתקה באה ע"י שישראל בוחרים בדרכי אבות לעשות כמעשיהם ואז נקראו בשם ישראל וגו' ישראל עם ה' אותיות מתוק. וזהו גם הם לבית אבותם למשפחותם שיתיחסו לבית אבות שלהם ויהיו מכונים בשם ישראל אז יהי' המתקה כנ"ל:

איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לד' (ב, כ) במדרש (רבה י, א) הה"ד (שה"ש ה, טו) שוקיו עמודי' שש מיוסדים על אדני פז. כי ידוע לנו שיש בקומה רמ"ח ושס"ה, רמ"ח הוא לצד ימין ושס"ה הוא מסטרא דשמאלא, והוא מלשון (הושע יג, טו) ישסה אוצר כלי חמדה. והנה יש ב' בחי' שס"ה כמובא בספר י"מ (ט) שיש שני בחי' שס"ה גידיון דופקים ושס"ה גידיון נחים והם כנגד ימי השנה שיש בו שס"ה ימים ושס"ה לילות ולזה היו מקריבים תש"ל תמידים שהם ב"פ שס"ה להמתיק דינים הנ"ל. והנה אפשר לומר בזה כי הקב"ה ברא באדם ששה איברים הכוללי' שבהם תלוי' כל התורה והמצות, והם שתי עינים, שתי אזנים, הפה, והלב, כי אמרו בגמ' (ירושלמי ברכות א, ה) עינא וליבא תרי סרסורי דעברה. וגם בשמיעת האוזן תלוי כל התורה כאמור במדרש (רבה כז, ט) על פסוק (ישעיהו נה, א)



פנים (ישעיה פרק כה ח), והובא בבבלי לפרשו, ע"כ אמרתי ג"כ לבאר בזה בב' אופנים, דהנה ידוע הקול קול יעקב והידיים ידי עשו (בראשית כז כב) דרשו (בגמ') [במדרש] (כ"ד ס"ה, ב) בזמן שהקול קול יעקב אין ידיים עשו, גם יש לנו הבטחה מאת ד' ית"ש ויתעלה כי יד על כס יה מלחמה לד' בעמלק מדור דור (שמות פרק י"ז טז), כי אין השם שלם ואין הכסא שלם עד יעשה ד' דין באומה זו, כי עמלק ומלכות הנ"ל הכל אל מקום אחד הולך. והנה הקליפות והאומות נקראים מים הזדונים, וידוע לנו מה שדרשו בגמ' (מגילה י.) למה נקרא שמה כנרת דמתיקא פירא בקלא דכנרא, והתור' נקראת ים כאמור במקומות רבים בדברי המפרשים, והנה אם נקבל האדם על שכמו לסבול עול התורה פורקים ממנו עול מלכות, וזהו ירמוז במסורה ומחה על מי המרים ר"ל האומה הנ"ל בשגם כי תי' אל מי המרים גי' עשו ור"ל הרוה למחותו או יהי' ע"י ומחה על כתף ים כנרת ר"ל שיקבל על כתף לסבול התור' שנקרא ים כנרת (גם ירמוז כי ים כנרת גי' תש"ך שהוא י"פ חסר כי התורה נקראת תורת חסד) וזהו ומחה על כתף ים כנרת או ומחה ד' את שמו ר"ל למען שמו שאין השם שלם כעת ואז כשימחה אותו ומחה ד' אלקים דמעה מעל כל פנים שכל בחי' הדינים באים מסבתו והבן: גם ירמוז ע"פ דברינו בפסוק (י. פח) וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים, כי ידוע שיש כ"ד ספרים בתוכה נביאים כתובים, ואם ישראל עוסקים בתורה ובכ"ד ספרים יוכל לפעול ע"י כן וכל בקר זבח השלמים כי אומ"ה נקראים אבירי בשן או פרים רבים ע"כ רומז כאן וכל ר"ל יגרו' כליון ויוכלו בקר הם האומות זבח השלמים שזובחי היראי והשלמי ע"י עשרים וארבעה פרים ר"ל ע"י שפירו וירבו בתורה ובכ"ד ספרים כנ"ל והבן:

או יבואר המסורה הנ"ל ע"פ מה שידוע לנו כי בערבות מואב קבלו ישראל על עצמם הערבות באלה ובשבועה, והנה לזה אמר שם בפ' אתם נצבים (דברים כט. יז) פן יש בכם וגו' והי' בשמעו את דברי האלה הזאת, ר"ל כאשר ישמע הערבות שנעשה באלה אז יתברך בלבבו לאמור שלום יהי' לי למען ספות וגו', כי יאמר בלבבו כי מפאת הערבות יגיע העונש לאיש אחר והוא יהי' שלום לו אמנ' מסוי' בפסו' לא יאבה וגו' ומחה ד' את שמו, והנה באמת הערבות הוא רק שמחויב כ"א שיש

בידו למחות ביד עוברי עבירה ולהודיע העונש שיגיע עליו, אמנם כאשר עשה את שלו ומחה בידו ואעפ"כ אין שמוע בקולו שוב אין זקוק לו רק שמחולקים בגמ' (ערכין טז) עד היכן התוכחה, אמנם לאחר שיתברר בוודאי שהרש' לא יאבה לצייתו שוב אין עליו העונש הערבות, וזה אפשר מבואר במסורה ומחה אל מי המרים שמחויב כל איש ישראל למחות אל אותו ההולכים אחרי שרירות לבם ובאמונות רעות הנקראים מי המרים, וזהו ומחה על כתף ים כנרת קדמה ור"ל שמחויב למשוך את העובר עבירה למען יתקן מעשיו, ור"ל כי בחי' תשובה הוא במקום הנק' ים ושם נמתקים העוונות והפשעים, וזהו קדמה כי בע"ח נעשה אח"כ כמו שהי' מקדם קודם החטא ולא יזכרו לו עונות ראשונים וכמו שמבואר בפסוק (איכה ה. כא) חדש ימינו כקדם, ואם האדם מוח' בעוברי עביר' ועפ"כ הוא עובר אח"ז ומחה ד' את שמו ומחה ד' דמעה מעל כל פנים, ר"ל שאין מגיע עונש לאדם אחר רק לאותו שעבר העבירה וד' ישימני מעושי רצונו והבן:

כך אחת עשרה זהב מלאה קטרת (י. טז) אחת נקראת אומה הישראלית כאמור (שה"ש ו. ט) אחת היא יונתי תמתי אחת הוא לאמה ואו"ה יניקתם מבחי' הדינים ונקראים בזוה"ק (יוחי, רכה) סוספיתא דדהבא, והם עשר דרגין תתאין כידוע וזהו ירמוז כף אחת עשרה זהב אע"פ שאתה רואה שאומה ישראלית היא כפופה תחת יד עשר דרגין תתאין אעפ"כ מלאה קטרת הוא מלאה התקשרות ודביקות באילנא דחיי ומעלה תמיד ריח ניחוח לפני השם כמו קטרת. עוד ירמוז כף אחת עשרה זהב אימתי תוכל אומה הישראלית לכפוף קומת העשר דרגין כנ"ל כשהוא מלאה קטרת כאשר הוא מלאה מצות ומ"ט ומעלה ריח ניחוח כקטרת והבן:

כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקודש (י. פה) דהנה כל ענין עבודתינו להעלות ניציות שנפלו בדה"ם ונכללו כל בחי' הסט"א בכ"ד זיני מסאבותא, וידוע דהכל נכלל בעשר לכן נקרא בחי' הכללת עמלק שמס' ר"ז י"פ כ"ד. והנה גם בחי' עמלק נכללו בעשר בחינות לכן מספר הכל ב' אלפים ת' וכאשר יהי' בחי' הגאולה שישוב הכל לבחי' הקדושה בסוד עתיד חזיר לטהר אזי יהי' גם בחי' זוני דמסאבותא נכללים במקור הקודש, והוא מובן

ע"ד המבואר רישא דעשו בעטפי כידוע. וזהו כל כסף הכלים כל בחי' ניציות הקדושים שנקראים כסף מלשון כסופא שהם בבחי' שאמרו מים תחתונים כוכים אנו בעינינו למהוי קדם מלכא והם בחי' ניציות שנפלו שנקראת בספרים דמעת העשוקים כידוע ולכן כאשר יהי' תיקון כל העולמות אז בחי' אלו שמספרם ב' אלפים וארבע מאות יוכלו ג"כ בתוך הקדושה, וזהו כל כסף הכלים שהנציצות שנפלו נקראים כן והם חי' שבורת כלים כידוע ואזי יהי' בשקל הקודש שיושקלו לתוך בחי' הקדושה, ויתפרש תי' כל מלשון יוכלל ר"ל שיוכללו בחי' כלים שמספרם אלפים וארבע מאות בתוך שקל הקודש והבן, וד' יכפר עדינו אם ח"ו שגיתי. ובהו ייבן צירף אחד מצירופי בראשית יש"ר תא"כ פירוש שלעתידי יהי' בחי' ב' אלפים ת' ישר ע"ד שאמרו (כלים ל. ד.) אשריך כלים נכנסת בטומאה ויאת בטהרה, כמבואר במקום אחר:

וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים (במדבר י. פח), כי יש בני אדם שלמים וכן רבים הגם שהם יראי ד' וחושבי שמו אמנם דרכם לראות בגנות חכריהם, וזה מבטל בחי' השלימות והיראה של עצמה, ואמרו בגמ' (קידושין ע.) כל הפוסל במימו פוסל, ועי"ז ח"ו נתגבר כח בחי' כ"ד זיני מסאבותא, וזהו וכל בקר ר"ל מי שדרכו לבקר את כל דרך ביקור ממום עי"ז זבח השלמים גורם שתיים רעו' שזבח השלימות שלו וגם גורם התגברות בכ"ד פרים ר"ל שהם פרים ומתרבים ח"ו ע"כ צריך כל אחד לבטל כחם והבן. ולרמוז זאת ג"כ תיבות וכל בקר גי' נח"ש ולכן יראה להפך לחש"ן ע"י ה' מלך וכו' כידוע:

ואחר נסעו העם מהצרות ויחנו במדבר פארן (יב. טז) כי ידוע דיראה נקרא חצר כאמור בגמ' (שבת לא) מכריז ר' ינאי חבל על דלית לי דרתא וכו'. והנה מבואר בתקונים שיש ג' דרגין ביראה והם יראה רצועה בישא דדחיל בגין בנוי בגין דייחון או בגין דלא יחסר לחמו, ואית יראה ע"מ לבל פרס בעולמות העליונים וגם בזה לא מקרי עבודה תמה, ועיקרא דיראה בגין דאיהו רב ושליט כידוע ע"כ ירמוז כאן ואחר נסעו העם מחצרות כאשר בני ישראל מסיעין בחי' אל אחר מן היראות אז ויחנו במדבר פארן נ' והבן:

